

Fokus nr. 30.

Nyheder og drøftelser fra SF i Odsherred.

D: 09.09.2024

Redaktion: Arne Mikkelsen, Bispevej 16, 4500 Nykøbing Sj. (ansvarshavende).
Tlf.2984.5851; E – mail: armi@nyka.dk

Kopiering mv. anbefales.

Deadline for næste nr.: 12.12. 2024

Tunge (økonomisk) skyer har fyldt himmelen over Odsherred. Vi oplever en borgmester, der helt har tabt styringen!

Det er så SFs udfordring at få ”solen” til trods dette at bryde igennem!

Vi skal stå klar med en ny og bedre politik!

Hvad vil vi med skolen

Af **Mette Feenstra**

Medlem af byrådet for
SF Odsherred

Medlem af

Børne-, Unge- og Ud-
dannelsesudvalget

Jeg er uddannet folkeskolelærer og har arbejdet i folkeskolen i mange år. Jeg har undervist både de små og de store, og jeg har også haft en kort periode på en erhvervsuddannelse. Lige nu underviser jeg i "Erhvervsklassen", et særligt tilbud i 8. og 9. klasse for de elever, der ønsker skole på en lidt anden måde. De er i skole tre dage om ugen og i praktik to dage om ugen.

Lad os være ærlige: Skolen er efterhånden blevet en ganske smal kasse, hvor der ikke er plads til at sprælle eller tænke anderledes. Selvom mine elever har denne fine mulighed, skal de stadig måles og vejes efter de samme standarder som alle andre. Det sætter sine begrænsninger i den daglige undervisning, når man skal nå alle de satte mål.

For nylig sendte min formand mig en video om vores nuværende skolesystem, fortalt af Sir Ken Robinson. Den satte ord på mange ting, jeg længe har følt, men ikke helt har kunnet sætte en finger på (se filmen her: [Sir Ken Robinson](#)). Han beskriver, hvordan skolesystemet er indrettet som en fabrik med faste ringetider, opdelt timer og børn opdelt efter alder. Jeg må give ham ret. Hvorfor skal tingene være så opdelt? Vi møder det ingen andre steder i livet. Arbejder du f.eks. kun sammen med folk på din egen alder? Har du afsat en bestemt time til din læsning?

Robinson påpeger også, at stigningen i ADHD og medicinering kan skyldes, at vi forsøger at tvinge børn og unge til at blive fastholdt i noget, som i bund og grund ikke er vedkommende for dem – nemlig den gammeldags skole, vi fortsat holder fast i.

Hvorfor tester vi børnenes retskrivning uden mulighed for hjælpemidler? Jeg bruger stadig hjælp, når jeg er i tvivl om stavning, og jeg er både uddannet dansklærer og har en kandidat i pædagogisk antropologi. Hvorfor skal testene være så afgrænsede fra det, jeg vil kalde "den virkelige verden"?

Jeg har også længe undret mig over, hvorfor prøverne i 9. klasse er så individualiserede. Jeg arbejder dagligt sammen med mine kolleger – det tænker jeg også, at du gør. Vi finder inspiration, venter ideer, lufter frustrationer og finder veje frem i fællesskab. Er det ikke netop det, vi burde lære vores børn og unge mennesker?

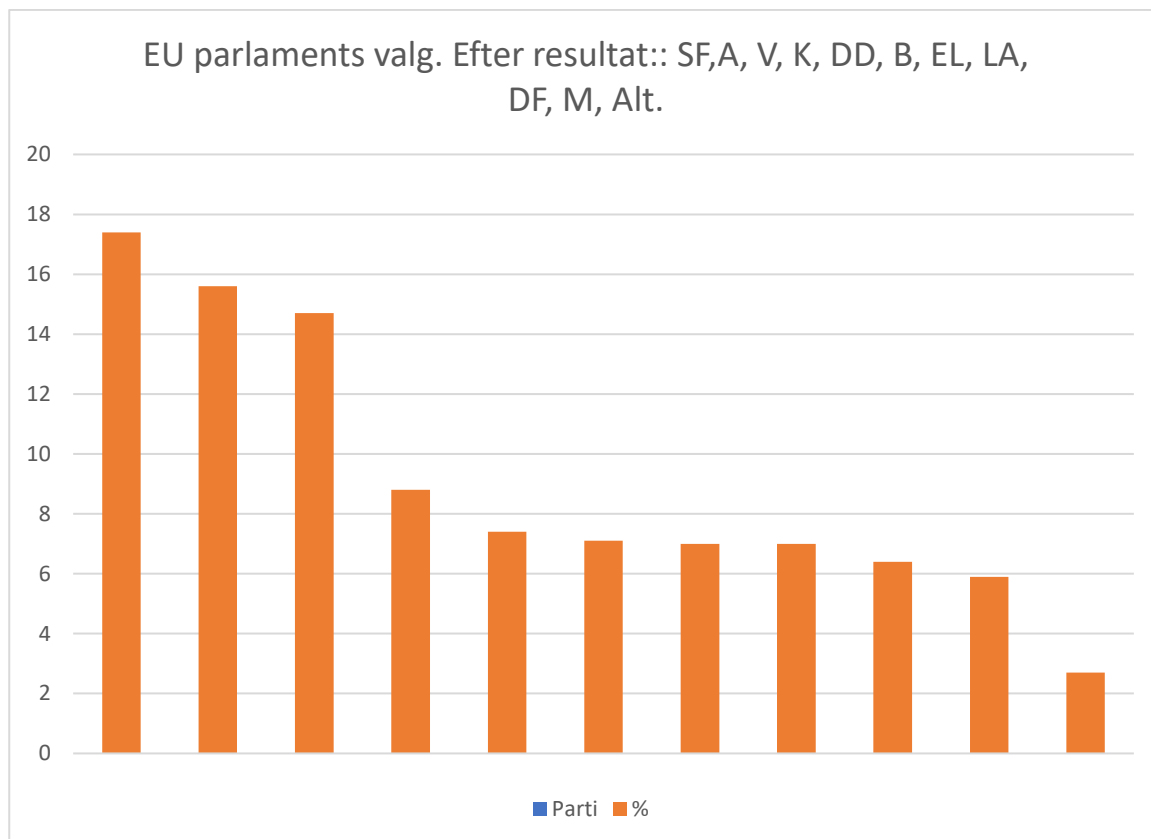
Måske er det på tide, at vi gentænker skolen helt generelt og får en ærlig snak om, hvad vi ønsker at klæde vores børn og unge mennesker på til. Der er ingen tvivl om, at uddannelse er vores stærkeste kort og den smukkeste gave, vi kan give hinanden – det kommer os alle til gode.

Valg til EU - parlamentet den 9. juni 2024.

Der skulle vælges 15 mandater fra Danmark til det 705 mandaters store EU -parlament. Meningsmålinger mv. forudså, at SF kunne få et godt valg, men her overraskede virkeligheden! SF blev det parti i Danmark som fik flest stemmer. Det nærmeste blev Socialdemokratiet.

SF 426.472 stemmer hvilket var 17,4 % af de afgivne.

S fik 381.125 stemmer og 15,6 % af de afgivne stemmer. Begge partier fik 3 mandater. Resultatet i øvrigt:

Valget til Europa parlamentet.

Den 09. juni afholdt vi valg i Danmark. For SF blev resultatet, at vi blev Danmarks største parti i parlamentet. I alle tilfælde dem der fik flest stemmer.

Vigtige tale:

Af de 720 mandater (15 til Danmark) fik SF 3, S 3 og Venstre 2. Resten fik hver en herunder Enhedslisten, mens Alternativet ikke fik nogen valgt.

Med en stemmeprocent på 58,25 blev resultatet således:

Partier her udvalgt	% af afgivne
SF	17,42
Socialdemokratiet	15,57
Venstre	14,72
Enhedslisten	07,04

SFs gruppe (De grønne) fik 53 mandater. Det var en mindre tilbagegang. The Left fik kun 46.

SF fik valgt følgende:

Fra Venstre:

Kira Marie Peter –
Hansen

Rasmus Nordqvist

Villy Søvndal.

Vores folketingskandidat
Kristine Rostgård er 1.
suppleant.

Et vigtigt forhold efter valget er jo hvilke poster vores 3 nye EU parlamentarikere fik.

Kira der jo blev genvalgt får plads i Økonomiudvalget, Skattelyudvalget, Energi – og industriudvalget samt Retsudvalget.

Villy fik Industriudvalget og Udenrigsudvalget.

Rasmus Miljø og klimaudvalget, fiskeriudvalget og budgetudvalget.

Kira beholdt i øvrigt sin post som næstformand i den Grønne gruppe. Der er 2 andre.

På SFs sommertræf på Askov den 23 / 25 august fortalte både Kira og Villy om deres kommende udfordringer og overvejelser for arbejdet i EU – parlamentet.

Her nogle udpluk for meldinger. Først fra 2 andre næstformænd i De Grønne:

Kære Arne,

Sammen med dig ser vi en bekymrende udvikling vedrørende Europas fremtid, Arne. Men samtidig ser vi også mange tegn, der gør os trygge: Kun med os grønne ombord kan vi opbygge et pro-europæisk stabilt flertal i Europa-Parlamentet og holde den yderste højrefløj ude.

Sidste mandag mødte vi Ursula von der Leyen for at diskutere hendes planer for de næste fem år. Vi vil sikre, at der ikke sker en tilbagerulning af Green Deal, at de næste fem år vil blive brugt til at forsvare menneskerettigheder, demokrati, retsstat og social retfærdighed.

Vi ved, at kampen forude bliver en hård kamp, men vi vil forblive stærke. Sammen kan vi gøre en forskel med vores skønne gruppe med mange dedikerede nye medlemmer fra hele Europa.

Selvom det er rigtigt, at det ekstreme højre vandt i nogle lande, vandt vi grønne og progressive allierede i andre. Dette viser, at der stadig er bred opbakning til ansvarlige politikker, der beskytter vores klima og forsvare folkets rettigheder uden at efterlade nogen.

Vores mission er krystalklar: Vi vil aldrig opgive vores kamp for grundlæggende rettigheder for kvinder, flygtninge og LGBTQIA+-personer. Det er op til os alle at stå sammen – og sørge for, at vi bygger et Europa, der forsvare vores grundlæggende rettigheder. Vi vil arbejde for at beskytte vores grønne aftale, og vi vil stå side om side med alle, der forsvare vores demokrati mod den ekstreme højrefløj.

Det kan du regne med, at vi gør.

Med venlig hilsen,

Terry Reintke og Bas Eickhout

Medformænd for Grønne/EFA i Europa-Parlamentet

Kira Marie Sten – Hansen: “Jeg glæder mig især til at bekæmpe miljøkriminalitet, og til at arbejde for, at virksomheder overholder deres grønne løfter. Grønne skåltaler og gode intentioner redder ikke planeten. I stedet skal vi gøre os uafhængige af fossil energi og investere massivt i vedvarende energi. Det kan vi sagtens, samtidig med vi passer på naturen.”

Villy Søvndal: “Med krig i blandt andet Europa og i Gaza er det ufatteligt vigtigt, at Europa står sammen og sørger for at løfte sit ansvar for at skabe varig fred og bedre levevilkår blandt resten af verdens befolkning. Det ansvar glæder jeg mig til at knokle for, at vi løfter, samtidig med vi arbejder videre med at få udvidet EU og opbygge vores forsvar, så vi kan mere selv. Også beskæftigelsespolitikken fyldt meget gennem hele min karriere, og det gør den også for SF. Jeg glæder mig til at fortsætte kampen for gode arbejdsvilkår og et sundt arbejdsmarked - i hele Europa.”

Rasmus Nordqvist: “Fiskene i vores have gisper efter ilt, vores natur har historisk lidt plads, og vi er langt fra i mål med at løse klimakrisen. Vi kan langt mere fælles i Europa end i Danmark alene,

og så har vi også et ansvar for at løfte resten af verdens klimaindsats. Det bliver opgaven i den kommende valgperiode. Når vi taler om naturen, miljøet og klimaet handler det i den grad om prioritering og penge. Derfor glæder jeg mig også til at arbejde med EU's budget. Vi skal sikre konkrete midler til arbejdet, ikke kun hensigter og gode ønsker.”

- Og her så en melding fra de tre:
- Kære alle,
- I dag stemmer vi om Ursula von der Leyen til posten som forkvinde for EU-Kommissionen. Og vi i SF og De Grønne stemmer for. Jeg vil gerne forklare lidt om, hvorfor vi gjorde det - hun er trods alt fra den konservative EPP-gruppe, der som gruppe vakler en del i fx sin grønne støtte.
- Parlamentet og Rådet ser anderledes ud efter valget, og der er blandt andet flere højreorienterede og klima-bremsende kræfter blandt os politikere. Det politiske klima er massivt forandret, og den grønne kamp har det meget svært i disse år.
- Det betyder også, at de mulige flertal og koalitioner ser anderledes ud. Og for at blive valgt har Ursula von der Leyen brug for støtte fra flere end bare de tre midtergrupper - nemlig enten højrefløjen, hvor Danmarksdemokraterne sidder, eller os i De Grønne.
- Vi har selvfølgelig kæmpet benhårdt for, at trække flertallet til venstre og komme med i samarbejdet i stedet for højrefløjen. Men det har også været vigtigt, at vi ikke bare gav hende vores stemme, nu hvor hun havde brug for den, og hun og midterpartierne så glemte os dagen efter. Vi vil sidde med ved bordet og lægge linjen for Europas retning.
- Det har hun og de andre grupper vist os, at de vil. Blandt andet har vi fået sikret, at vi får et nyt 2040 klimamål og opdaterer vores klimalov, vi har fået fokus på farlig kemi, en opdatering af udbudsdirektivet, fokus på fattigdom, ens billetsystemer til tog i Europa, fokus på billigere og bedre boliger, bedre vilkår for vandrende arbejdskraft, gode takter ifht. at sikre retsstaten, hun vil bevare støtten til Ukraine, indlemme flere medlemmer i EU og lave en kommissær for havet. Blandt meget andet.
- Og når vi går med, så viser vi også, at vi er konstruktive og pragmatiske. Meget af det, som I også kender fra SF, men som er mere nyt for De Grønne i EU-regi.
- Nu står vi sammen med de samme partier i EU, som vi gør i det nationale kompromis i Danmark. Vi fire midterste grupper har en politisk fællesmængde, der gør, at jeg tror på, vi kan fortsætte vores samarbejde og få noget godt ud af det. Vi er for eksempel enige om at respektere menneskerettigheder, passe på retsstaten, værne om vores demokratier og være pro-europæiske.
- Det er et godt grundlag. Og det, og al den konkrete politik kommer vi til at holde hende og de andre grupper op på. Det håber jeg, I ved, I kan regne med 😊
- Og så håber jeg, I nyder den danske sommer.
- Vi knokler stadig videre lidt endnu, men så glæder vi os også til at kunne holde lidt ferie i august.
- Bedste hilsner,
- Villy, Rasmus og Kira

PS: Det har tilsyneladende skabt uro i Socialdemokratiet, at SF blev større end dem.

- Lev med det!

Eksempel på politisk Masterclass

SF Odsherreds lokalformand **Mogens Stig Møller** har i SFs Lokalforum kommenteret det forhold, at demokraternes kandidat til præsidentposten (USA) Joe Biden har trukket sig til fordel for sin vicepræsident Kamala Harris. Det har tilsyneladende styrket Demokraterne.

[Mogens Møller](#) . .

Har vi lige været vidner til et eksempel på politisk Masterclass? Jeg tænker på Joe Bidens afgørelse om at trække sig fra præsidentvalget og især timingen og opspillet.

Efter den herostratisk berømte tv-debat har Biden garanteret været klar over, at hans kampagne var op ad bakke. Alligevel virkede han stålsat på at fortsætte, hvorefter han dagen efter republikanernes konvent, hvor de har tordnet mod ham og hans alder, og valgt en vp-kandidat, der er som skabt til at være en modsætning til Bidens hold, trækker stikket og fanger dem med bukserne nede om hælene. Samtidig anbefaler han sin vicepræsident som sin afløser og vælger dermed selv sin efterfølger - nemlig en, som vil fortsætte hans reformpolitik, og fordi store dele af det demokratiske Parti føler, at han er blevet behandlet skidt, samtidig med at de er meget lettede over, at han selv trækker sig, mener de, at det er ok.

Hvad har han så opnået.

1. Han har taget fusen på Trump lejren, der nu står alene tilbage med alders- og senilitetsudfordringen samtidig med, at deres kampagne falder fra hinanden.
2. Han har sat det demokratiske partis ledelse skakmat, for deres drøm var en mindre progressiv kandidat, der ville være mere spiselig for megadonorerne.
3. Han har samtidig sat partiet under et voldsomt tidspres, der gør, at der ikke er tid til afgørende ændringer i den progressive linje og til et åbent konvent. Derved sikrer han sin politiske arv.
4. Han kommer ud over sine to afgørende politiske svagheder. Israel og abort, fordi Kamala Harris er langt mere i overensstemmelse med de yngre vælgere på det område.

5. Han sikrer sig det moralske overtag over Trump - og mange andre - fordi han sætter hensynet til landets fremtid over sine personlige ambitioner.

Samlet set får han ram på sine fjender, støttet sine venner og sikret fremtiden for sin politiske linje i et hug, samtidig med, at han står med den moralske laurbærkrans.

Hvis det ikke er politisk Masterclass

En historisk begrundet opsummering af SF i samarbejde med primært Radikale, Socialdemokratiet og den øvrige venstrefløj. Her især Enhedslisten.

Af Arne Mikkelsen

Her en analyse af, hvorledes Socialdemokraterne, Radikale og Socialistisk Folkeparti har ageret "loyalt" overfor hinanden. Jeg vil ikke behandle interne SF-fløje, undtagen i forbindelse med dette emne. Det er ud fra mine oplevelser jeg udtrækker de vigtigste hændelser, der danner grundlag for artiklen.

Hensigten er, at starte en drøftelse af, hvorledes SF skal / kan agere, hvis vi som ledende venstrefløj skal indgå i et Centrum -Venstre samarbejde om regeringsdannelse.

SF fik som parti det bedste valg i Danmark, da vi den 09. juni 2024 valgte landets 15 mandater til EU – parlamentet. Det var en klar bekræftelse på, at vores hidtidige meningsmålinger havde afsæt i virkeligheden.

SF er i klar opposition til SVM – regeringen, fordi vi finder dens politik forfejlet – eller utilstrækkelig!

Efter et kommende valg vil SF stå styrket og stærkt, hvis flertallet skal danne en Centrum – Venstre regering. En sådan regering må nødvendigvis medtage Socialdemokratiet, med mindre udviklingen er rykket så langt til venstre, at de er overflødige. Noget jeg desværre ikke anser for sandsynligt.

Jeg har levet med SFs forhold til Socialdemokratiet (S) i hele den tid, jeg har været politisk aktiv.

Ved valget i 1966 mistede S 7 mandater, mens SF gik 10 frem til i alt 20. Herved kom der for første gang, hvad der blev kaldt "Et rødt flertal" i folketinget.

Kort forinden var der et kommunalvalg, hvor SF også var gået markant frem. S formulerede en såkaldt Kragh doktrin (efter statsministeren), hvorefter man forpligtigede sig til af afstå fra at gennemføre egne forslag, hvis deres vedtagelse var afhængig af SF's stemmer.

Sådan en doktrin gælder ikke mere, og SF har jo siden både været i regering med S og fungeret som erklæret støtteparti for den sidste S – mindretalsregering.

I det følgende vil jeg komme med nogle betragtninger over erfaringerne gjort med et S samarbejde. Min hovederfaring generelt er, at S alene respekterer, hvis de oplever vi er enige og stærke. Når de oplever, vi for samarbejdets skyld giver efter politisk, så udnytter de det straks. Altså hvis de får en finger, så er det klar til at tage hele hånden.

Tiden med det Røde kabinet.

Forud for valget i 1966 havde en række S – tillidsfolk, hovedsageligt faglige personer, lagt et pres på Socialdemokratiets ledelse, og krævet at man skulle bruge et evt. flertal efter et valg med SF stemmer. Det havde fået Kragh til at ophæve doktrinen og erklære, at man var åbne for drøftelser, hvis mandattallet talte derfor. Han fik samtidig lovet sit bagland, at han ikke ville indgå aftaler der strakte sig ud over Socialdemokratisk vedtagen politik.

Situationen havde bevirket, at S oplevede en intern splid, hvor venstrefløjen ville udnytte flertallet optimalt, og højrefløjen helst ville undgå samarbejdet.

SF opfattede sin opgave (Aksel Larsen udtryk) som det parti, der skulle være **katalysator** for en socialistisk udvikling.

Højrefløjen i S accepterede dog, at statsministeren optog forhandlinger med SF om regeringsdeltagelse. Begrundelsen var vist, at de ikke så anden udvej for at bevare regeringsmagten.

Højrefløjens leder Per Hækkerup (som også var konkurrent til Kragh om statsministerposten), fremlagde en strategi overfor SF i Socialdemokraternes hovedbestyrelse, hvor man enten splittede partiet (venstrefløjen her havde flertal i hovedbestyrelsen men ikke i folketingsgruppen), eller fik det med i upopulære forlig, der så kompromitterede SF i vælgernes øjne.

Der kom så nogle regeringsforhandlinger. Der blev forhandlet til den yderste grænse for S, hvilket ikke var nok for SF. Så brød forhandlingerne sammen. Herefter danner S en mindretalsregering. Som tillæg til deres regeringserklæring udformede S og SF et protokollat. Heri fremgik bl.a. følgende:

- Den økonomiske politik skal fastholde den fulde beskæftigelse.
- I bestræbelserne for at løse boligproblemet (en boliglov havde været SFs mobilisering op til valget) vil byggeriet blive fremmet, og en offentlig boligfond søges oprettet.

- Der gennemføres en skattereform, som omfatter gennemførelse af kildeskatten, afskaffelse af skattefradragreglen, og en modernisering af den indirekte beskatning som fjerner det nuværende systems uheldige virkninger på erhvervslivet og forøger kontrolmulighederne. Den foreslåede værdioms på 10 % vil indgå i overvejelserne, således at den sociale balance, herunder en lettelse for familier med børn sikres.
- Indsatsen for demokrati på arbejdspladsen må forstærkes.
- Der er enighed om fortsat at støtte U Tants 3 punkter til løsning af Vietnamkonflikten, inklusive en standsning af bombningerne i Nordvietnam.

Hele erklæringen var grundlaget for hvad den borgerlige side i folketinget døbte ”Det røde kabinet.” Jeg har taget udvalgte punkter fra erklæringen, men det hele var holdt i uforpligtende termer.

Værdiomsen blev ret hurtigt til MOMS. Det blev klart et af SFs venstrefløjs kritikpunkter. MOMS en vender den tunge ende nedad, blev parolen.

Et endeligt brud kom efter at SF forgæves havde forsøgt at få S til at gennemføre nogle af sine egne, ret moderate programpunkter. Der kom ikke et eneste resultat her!

19. november 1967 devaluerede England pundet med 14 %. Muligheden herfor havde i flere måneder været drøftet, men på trods heraf stod regeringen totalt uforberedt. Det fik Kragh til kort efter at erklære, at Danmark ville følge devalueringen ”i alle tilfælde noget af vejen.” Han traf den beslutning uden at sikre sig parlamentarisk dækning hverken til højre eller til venstre.

SF konstaterede på et hurtigt indkaldt hastemøde i forretningsudvalget, at det umiddelbare tab for landbruget ville være ca. 300 mio. kr. på det engelske marked. Hvis man ville undgå dette ved at følge hele vejen, så ville det bevirke udløsning af 2 dyrtidsportioner til en værdi af 2 mia. kr. Løsning af problemer for et enkelt erhverv ville altså kunne udløse økonomiske problemer for befolkningen af næsten 7 gang den størrelse. SF gik derfor imod devalueringsplanen, men foreslog at løse landbrugets problem ved direkte tilskud, dog således at de ikke kapitaliseredes i ejendomspriserne.

Beslutningen blev dog ret ligegyldig, idet Aksel Larsen uden mandat allerede havde givet Kragh løfte om støtte uanset hvor meget devaluering, der var tale om.

Regeringen foreslog en halvvejs devaluering (8 %), en destruktion (blev senere en indefrysning) af en dyrtidsportion og en 3 % engangsskat for ikke lønmodtagere. Dyrtidsportionen var jo udløst forud og ikke på grund af devalueringens inflations virkning. Altså var der tale om en direkte foræring til arbejdsgiverne. Beløbet udgjorde 600 mill. kr.

Regeringen fremlagde sit forslag i folketinget uden parlamentarisk rygdækning. Hele den blå blok meddelte, at de trods ret stor enighed ville stemme imod alene for at vælte ”den røde regering.” SFs flertal ville stemme for, men 6 medlemmer ville stemme imod, og det var nok til at regeringen ville komme i mindretal. Kragh havde meddelt, at et mindretal ville betyde valg!

SFs venstrefløj følte sig trængt. De ville gerne redde regeringen, men ikke for enhver pris. De ville stemme for, hvis de fik nogle indrømmelser og fremlagde:

- Forslag om at indføre ligeløn mellem mænd og kvinder (for samme arbejde).
- Fuld erstatning for tabt løn ved ledighed.
- Lovfæstet mindsteløn.

Meget peger i retning af, at Kragh ville gå med her, men han blev skakmat, idet Per Hækkerup på et hovedbestyrelsesmøde fik flertal for, ”at der ikke måtte rykkes en tøddel ved regeringens forslag.”

Resultatet blev så, at regeringen faldt, og udskrev valg. SF blev delt i to næsten lige store dele, hvor venstrefløjen dannede partiet Venstresocialisterne.

Valget afstedkom, at Det Radikale Venstre blev statsministerbærende i en VKR – regering. En række af de stridspunkter der havde været mellem S og SF, vedtog denne regering.

Tid før og da SF indgår i regering med A og R

Det parlamentariske resultat af ”det Røde Kabinets ” fallit blev en regering af Konservative, Venstre og Radikale (KVR). Den Radikale leder Hilmar Baunsgaard blev statsminister. Ved valget gik de Radikale frem fra 13 til 27 mandater i folketinget. De var dog det mindste parti i regeringsblokken der talte 98 medlemmer. SF fik 11 mandater og S 62.

Næste valg den 12. 09. 1971 gav S 70 og SF 17 mandater. De Radikale beholdt deres 27, men ikke statsministerposten, som S fik. Det skete ved hjælp af de nordatlantiske medlemmer, hvor den unge nyvalgte Moses Olsen gik aktivt ind og støttede Jens Otto Kragh.

Valget i 1972 kaldes ”Jordskredsvalget.” Et nyt parti – ”Fremskridtspartiet”- med et skattenægterprogram og en dyónamisk leder Mogens Glistrup kom ind med 28 mandater. De blev tungt på vægtskålen. De to gamle borgerlige partier K og V fik henholdsvis 16 og 22 mandater. Radikale fik 20. Glistrup stillede så yderliggående krav, at S kunne fortsætte.

SF brugte de fleste af deres kræfter internt. Partiet skiftede formanden Sigurd Ømann ud med Gert Petersen, og det meste af den gamle Aksel Larsen – fløj røg ud af partiets ledelse (Morten Lange, Poul Dam, Kristine Heltberg, Henning Phillipsen og Kurt Brauer m. fl.).

En undersøgelse foretaget af professor John Lague viste, at tilliden i SF til Socialdemokratiet var at 69 % af medlemmerne ikke havde nogen tillid til S som samarbejdspartner. De mente, at S ikke var reelt interesserede i samarbejde, og hele tiden ledte efter en lejlighed til at dolke SF i ryggen. Derfor må SF være klar til om nødvendigt at vælte en S regering igen. 31 % af de adspurgte anså VS som det parti SF lå nærmest, og som vi derfor skulle samarbejde med. (VS er i dag en del af Enhedslisten).

Aksel Larsens ønske om, at SFs rolle skulle være, at fungere som katalysator for Socialdemokraternes reformisme i socialistisk retning, blev udskiftet med: SF skal være et alternativ til S. SF er den sande reformismes parti!

I 80erne, 90erne og 00erne var der hovedsageligt borgerlige regeringer. Dog med Poul Nyrup som statsminister efter et opgør med Svend Auken (1993 – 2001). Han samarbejdede hovedsagelig med de Radikale og andre borgerlige midterpartier. Det er erfaringen, at S og SF samarbejder bedst, når S er i opposition.

I en S oppositionsperiode i 2000 tallet gik SF fra 11 til 23 mandater (2007). Formanden var nu Villy Søvndal. S tabte ved det valg 2 mandater. Det blev anledningen til, at S inviterede til et nyt og tættere samarbejde. I 2008 fik SFs nyvalgte næstformand Thor Møger en invitation fra Socialdemokraternes politiske ordfører Henrik Sass Larsen (HSL). Efter et skidt valg ville S gerne samarbejde. De havde indset, at vejen til magten ikke kunne ske uden SF. Der blev tale om en række fortrolige ”hule møder,” hvilket resulterede i en aftale (En fair Løsning) og et fælles finanslovsforslag. S havde

ikke villet have Radikale med i drøftelserne. Deres begrundelse herfor var: ”Radikales ekstreme udlændingepolitik og deres krav om skattelettelse til de rigeste samt afskaffelse af efterlønnen.” Modstand mod det sidste forstod SF, mens udlændingepolitikken voldte problemer.

SFs fremgang blev standset og afløst af en tilbagegang. Da alle målinger viste at S og SF ikke alene kunne nå et flertal, og da man holdt R ude, så gav det bagslag. Valget i 2008 gav SF 16 mandater. S fik 44 og R 17. Det sidste var en fremgang fra 9. Enhedslisten gik fra 4 til 12 mandater, og blev tunge på en Centrum Venstre vægtskål.

Efter 3 ugers forhandlinger i ”et sort tårn” væk fra Christiansborg blev der dannet en regering af S, R og SF.

For første gang i partiets historie var SF med i en regering.

Finanslov og hen over midten.

Forslaget til finanslov fra S og SF (Fair Forandring) forud for regerings skiftet tog hensyn til, at der i 2008 -09 havde været en voldsom finanskrise. Regeringen mente, at vi var ude af den efter 2 bankpakker og andre usædvanlige skridt. S og SFs forslag var på 17 sider og havde en klar social og progressiv profil.

Jeg indsætter i skemaform to opgørelser. Der er flere indtægter end udgifter. Dertil en klar markering af, hvilke af den borgerlige regerings forslag der ikke kunne imødekommes.

Desværre var resultatet anderledes efter forhandlingerne med de Radikale.

Tabel 1: Besparelser som afvises af S-SF, mio. kr., 2011

	Mio. kr.
Udviklingsbistand fastholdes på 2010-niveau	200
Børnefamilier (lavere børnefamilieydelse og kunstig befrugtning)	550
Integration (gebyrer på tolkebistand)	62
Arbejdsmarked (tabt arbejdsfortj., arbejdsmiljø, revalidering mv.)	181
Forskning og uddannelse (kommunal momsfond, tilskud til frie grundskoler, efterskoler og folkehøjskoler, produktionsskoler, skolepraktikydelse og produktionsskoleydelse, deltagerbetaling for videregående uddannelse mv.)	1.125
Kultur	50
Regionernes drift (ekskl. sundhed)	12
Loft over fradrag for faglige kontingenter	1.100
I alt	3.280

Kilde: Budgetredegørelsen, FM, august 2010.

Nu skulle den ny S,R F regering lave finanslov. Fair Forandrings aftaler var groft udvandet efter forhandlingerne i "Det sorte tårn."

I februar 2012 bebudede skatteminister Thor Møger (SF), stærkt støttet af S finansminister Bjarne Corydon en skattereform. Der var en del skævheder i den, som blev argumenteret med, at vi skulle helt igennem krisen. Det drejede sig bl.a. om lavere flexydelse og beskæring af muligheden for førtidspension. Provenuet skulle gå til skattelettelse for de beskæftigede. Frem til juni blev der forhandlet i folketinget. Radikale ville have et forlig med højrefløjen, og SF et med Enhedslisten. De borgerlige meldte sig tilsyneladende ud af forhandlingerne, efter at regeringen havde afvist krav om topskattelettelse og skattelettelse generelt ud over regeringens forslag. Grænsen for topskat skulle hæves med 57.900 kr.

Regeringen vendte sig derfor til Enhedslisten og forhandlede intenst. Dette parti krævede at forringelserne af overførselsindkomster skulle ud af forslaget, men var ellers imødekommende. Det forlød så, at et forlig var klar til underskrift.

Så greb Venstres leder Lars Løkke Rasmussen ind. Han meldte sit parti og regeringen, at Venstre var klar til et forlig. Det gjorde han fra et møde i Rio (Brasilien). Venstre sendte derefter et forhandlingsteam. Det greb Thor og Corydon. De indgik et forlig næsten på det oprindelige udkast,

Enhedslisten opfattede forløbet som et reelt forræderi. Deres talsperson udtalte, at partiet nu ikke mere var støtteparti for regeringen.

Regeringen lavede et år senere -også med SF støtte – en folkeskolereform, der medførte at lærerne fremover skulle arbejde uden overenskomst (de blev efter en Lock out lovgivet på plads).. Det forværrede SFs forhold til regeringen. Vi var mange der direkte undsagde SFs deltagelse.

Bruddet kom lidt senere, da regeringen besluttede at sælge et stort antal DONG – aktier til kapitalfonden Goldman Sachs. Der var tale om salg af ”kritisk infrastruktur.” Efter en hård debat internt stemte SF for salget af loyalitetshensyn, men gik derefter ud af regeringen.

Formanden Annette Vilhelmsen gik af , og en del ledende SF’ere gik over i Socialdemokratiet (Ole Sohn, Astrid Kragh, Mattias Tesfaye, Jesper Petersen og Thor Møger. Ida Auken blev Radikal.

SF valgte efter at have sundet sig Pia Olsen Dyhr som ny formand! Et godt valg!

Mette Frederiksens mindretalsregering fra juni 2019 til december 2022.

Ved valget i 2019 fik S, EL RV og SF tilsammen 91 mandater. Mette Frederiksen dannede herefter en mindretalsregering, men med støtte fra de 3 andre. Forud var der blevet forhandlet et såkaldt Forståelsespapir med navnet ”Retfærdig retning for Danmark.”

Hovedemnerne i papiret var en styrket klimapolitisk indsats, herunder en reduktion af CO2 udslip på 70 % . Dertil bekæmpelse af den stigende ulighed, et opgør med centraliseringen, styrket velfærd (Arne pension) og et mere aktivt internationalt ansvar.

Coronaepidemien prægede perioden fra 2020 – 22 med en omfattende nedlukning og forskellige ”nødlove,” som følge her af. Mette Frederiksen fremtrådte her som en samlende national kraft. Hun løb dog ind i en krise som følge af regeringens håndtering af ”Minksagen.”

- Man erfarede at smitte fra mink spredte sig fra disse til mennesker, og sundhedsmyndighederne varslede det var sandsynligt, at dette ville forringe effekten af en evt. vaccine. Regeringen besluttede derfor, at alle mink skulle aflives, hvilket (næsten) er sket. Det blev klart i fødevareministeriet, at der ikke var lovgrundlag for den beslutning. Regeringen forsøgte så hurtigt muligt at få vedtaget en hastelovgivning, hvilket der ikke var det nødvendige flertal for. Der gik derfor det Grundlovsbestemte tidsrum før loven blev vedtaget. (3. november – 21. december).
- De borgerlige partier har kørt den sag som noget der blev kaldt et Grundlovsbrud. En række undersøgelser, mange urimelige beskyldninger mv. har præget sagen, som nu er henlagt og historie.

I 2020 blev en lov om opstramning af ”Det kommunale udligningssystem” vedtaget. Den omfattede ca. 20 mia. kr. i alt som omfordeling fra rige til fattige kommune. På baggrund af Ruslands invasion i Ukraine blev der i marts 2022 aftalt en sikkerhedspolitik, hvorefter Danmark senest i 2033 skulle bruge 2 % af nationalbudgettet på forsvaret. (Regeringen sammen med Konservative, Venstre, Radikale og SF). I juni 22 blev forsvarsforbeholdet herefter ophævet efter en folkeafstemning herom.

Radikale har af en eller anden grund været u -trygge ved udviklingen. Måske fordi de mente, den var for ”rød?” I alle tilfælde meddelte partiet, at hvis ikke regeringen udskrev valg senest ved

folketingets åbning (4. okt. 2022) så ville Radikale stille mistillidsvotum. Deres begrundelse var usikkerhed om Minkskandalen og om ansvar mv. herfor. Resultatet blev valg. På trods af et snævert flertal for at fortsætte, valgte Mette Frederiksen at danne regering med Venstre og det nye parti Moderaterne hvis stifter er Lars Lykke Rasmussen.

Efter intense forhandlinger måtte både Radikale og SF trække sig, da vilkårene for regeringsdannelsen ikke passede til partiernes politik. For SF var det klart, at regering sammen med Venstre og et afskallet "Venstreparti" ikke kunne accepteres. Som jeg oplever det, var spændingen i Radikale, hvor den ny formand Martin Lidegård nok gerne ville med i regeringen, men flertallet i folketingsgruppen havde sagt nej, for stor. Derfor kom de ikke med, men har siden været det parti, som har støttet SVM -regeringen mest.

SF efter et valg.

Som erfaringer og meningsmålinger viser, så vil SF blive et stærkere parti efter et valg. Her forudsætter jeg, at der ikke sker uforudsete ting, som helt vil forandre de politiske muligheder.

Holder SVM -regeringen sin tid ud, så har vi et byrådsvalg inden, nemlig i november 2025. Det vil klart vise, om Danmark er klar til et folketing og en regering, hvor SF skal have stor indflydelse. Derfor skal vi nu gøre os klare tanker om, hvilken rolle for Danmark SF skal have, hvis borgerne giver den nødvendige opbakning!

Jeg mener, at Enhedslisten er den klare samarbejdspart! Ikke til at gennemføre en revolution, men til at sikre en udvikling som den Pelle Dragsted (EL) skitserer rammen for i sin bog "Nordisk Socialisme" og med hensyntagen til det manifest Lisbeth Bech Poulsen (Nu Nielsen) og Peter Westermann (SF) oplister i deres bog "Oprør for Fremtiden."

De erfaringer eller nogen lignende, som vi fik af S,R, SF regeringen skal ikke gentages. Som det ligger nu, skal vi have Socialdemokraterne med, men det skal være på et klart progressivt grundlag. Ellers må vi sige pænt nej tak. SF kan godt være tålmodig, og vi kan gå på kompromis, men vi skal ikke igen under et åg, der gør at retningen og meningen med vores politik helt fortabes i tåger og såkaldt nødvendig tilpasning til storkapitalens og fonds ejernes manipulation.

SF klar til at bekæmpe trivselskrisen

Af AM.

Der er for mig ikke tvivl om, at vi oplever en trivselskrise. Rigtig mange mistrives, nogen så meget at de må sygemeldes i længere tid. Som SFs daglige ledelse skriver i et oplæg til et forslag om at få sat en forebyggelse i gang. Partiet har fremlagt en 3 – trins plan med flere mia. kr. til bekæmpelse af denne Trivselskrise.

Som Jacob Mark og Pia Olsen Dyhr formulerer det på partiets hjemmeside:

"Der er tale om et såkaldt vildt problem, hvor ingen har en fuldstændig løsning lige nu, men hvor løsningen skal findes hen ad vejen. Det afgørende er, at vi går i gang."

Krisen rammer ikke mindst børn og unge. Der er brug for et bredt spekter af handlinger, men alternativet til handling er uacceptabelt. Jeg skrev på Facebook om et delemne som SF har bragt i spil. Næmlig forslaget om mere ret til frihed for forældre med syge børn. Det indsættes:

Enhedslisten og SF har fremlagt et forslag, der sikrer dette!

Passe syge børn

Under Corona var parolen, at man skulle blive hjemme, hvis man var syg. Det skulle man for at undgå smittespredning og for at passe på sig selv!

Den mulighed har små børn ikke. De kan dårligt passe sig selv, mens far og mor er på arbejde. Det forventes, at de aldrig er syge mere end 2 dage, men det passer jo ikke med virkeligheden.

Forældrene skal tilbage efter senest 2 dage, Nogen har bedsteforældre der kan tage over, andre har ikke. Det stresser i en i øvrigt stresset hverdag.

Det er ikke rimeligt for en velfærdsnation som Danmark. Det kan -og skal vi gøre bedre! Sygdomme som skoldkopper, kighoste og influenza kan børn som hovedregel ikke klare på 2 dage!

Enhedslisten og Socialistisk Folkeparti stiller derfor forslag, så forældrene får mulighed for at imødekomme udfordringen med børns sygdom, uden at skulle snyde. Vi mener, at børns tarv er et naturligt velfærdsanliggende. Jeg håber, at folketingets øvrige partier – eller i det mindste et flertal her – vil bakke op! Det skylder velfærdssamfundet sine mindste børn!

Nogle indlysende grunde til, at give ret til flere sygepasnings dage.

1. både Sverige og Norge har udvidet forældrenes ret til at tage fri under barns sygdom. Kompensationen er lidt forskellig (80 % i Sverige og fuld løn i Norge).
2. Når børn er syge, påvirker det hele familien og spolerer ofte nattesøvnen. Det kan bevirke forældrestress og dårlig udførelse af arbejdet.

Ny folketingskandidat for SF i Kalundborg og Odsherreds kreds

Gitte Henriksen har jo valgt politisk at prioritere kommunevalg i Odsherred. Derfor har hun ønsket en afløsning på posten som folketingskandidat. Kalundborg havde allerede fundet en, men vi havde to meget kvalificerede i spil. Efter en intens drøftelse valgte et særskilt indkaldt digitalt møde Kristine Amalie Rostgård.

Her et billede af vores nye folketingskandidat Kristine Amalie Rostgård.

Det er fra et møde i Kalundborg, hvor hun var at præsentere sig. SF Odsherred var også inviteret, så jeg (AM) tog turen.

Her under indsættes det brev hun præsenterede sig på for os.

Kære Odsherred partiforening

Mit navn er Kristine Amalie. Jeg er 1. suppleant til Europa-Parlamentet,

forperson for SF's udenrigspolitiske udvalg og SF's repræsentant i FN-forbundets bestyrelse. Mit politiske liv startede som tovholder i #HvorErDerEnVoksen, hvor jeg fik sat trivsel og normeringer på dagsordenen kommunalt. Herfra gik jeg ind i kommunalpolitik, og mit fokus på trivsel har fulgt mig i mit politiske virke lige siden, ikke mindst fordi jeg selv er mønsterbryder. Jeg vil meget gerne stille mig til rådighed som jeres folketingskandidat og stærke stemme for Vestsjælland på Borgen. Jeg har lavet et klart tilvalg af Vestsjælland her til folketingsvalget. Jeg blev tilbudt at stille op i Kbh-omegn, men jeg har i stedet valgt at stille op i Vestsjælland, og er pt. opstillet af Kalundborg. Jeg vil dog virkelig gerne bidrage til at løfte Odsherreds interesser og lave et rigtig stærkt samarbejde med jer!

Jeg er opvokset i Holbæk, og selvom jeg nu bor i Hvidovre med min mand og børn, har jeg fortsat en stærk forbindelse til Region Sjælland og kender til de udfordringer, der er. Det inkluderer f.eks. udfordringer med kommunale budgetter, ulighed og underfinansiering i sundhedsvæsenet og velfærd, udfordret adgang til kollektiv trafik, uddannelsesmuligheder under pres og behov for fokus på natur og miljøhensyn.

Jeg er uddannet i historie og russisk, og har bl.a. erfaring fra arbejde på Den Danske Ambassade i Moskva og som delegeret til FN's Generalforsamling. Her har jeg udviklet mine diplomatiske evner, som jeg bruger i mit daglige arbejde i et ministerium og i det politiske liv. Kampen for bedre trivsel er, som sagt, gennemgående for mit politiske liv. For mig er trivsel mange ting.

Trivsel kræver investering i velfærd. Det er afgørende for at sikre, at alle borgere har adgang til nødvendige ressourcer og støtte, og at arbejdsmiljøet for de ansatte er i orden, også i de mindre velstillede kommuner! Ved at styrke vores velfærdssystem og lighed i systemet kan vi sikre, at ingen bliver ladet i stikken, og at alle får mulighed for at leve et trygt og værdigt liv i stedet for at give skattelettelser til dem, der har mest.

Trivsel og grøn omstilling hænger sammen. Ved at investere i bæredygtige løsninger kan vi skabe et sundere miljø og bedre klima for vores børn og kommende generationer. Ikke mindst er det nødvendigt, at vi styrker kommunernes mulighed for at holde hånd i hanke med miljøvirksomheder, så vi undgår katastrofer a la Nordic Waste.

Børn og unge er vores fremtid, og vi skal investere i deres trivsel. Det indebærer flere pædagoger,

mindre skoleklasser med uddannede lærere og investering i psykiatrien. Ved at prioritere vores børns

trivsel, investerer vi i en stærk og sund fremtid til gavn for hele samfundet.

Jeg håber på jeres opbakning. For et kryds på mig betyder fokus på trivsel i alle aspekter. Lad os sammen kæmpe for en bæredygtig fremtid og øget trivsel i Region Sjælland og hele Danmark!

Det håber jeg, at I i Odsherred vil være med til, så vi sammen kan give Vestsjælland en stærk stemme på Borgen!

Jeg har sakset et skriv fra Facebook, som Kristine har skrevet som følge af regeringens ”forsøg på bestikkelse” af borgerne. De vil jo give engangsbeløb fordi kommunerne er trængte:

Endelig foreslår regeringen penge til kommunerne! Men... 😞

For det første er problemet langt større, og hullet langt dybere, end at det kan lappes med engangsbeløb.

For det andet, er fordelingen for mig at se helt skæv !

Jeg har vitterligt svært ved at forstå, at f.eks. Kalundborg og Odsherred får sølle 264 og 266 kr. pr. borger, når f.eks. Frederiksberg får 409 kr. pr. borger.

Kalundborg og Odsherred er nogle af de kommuner, der har brug for et vedvarende økonomisk indskud for at kunne styrke velfærden, herunder folkeskolerne, daginstitutionerne og ældreplejen. 😞

Så det nytter ikke, at der endnu engang løftes skævt, så de kommuner med størst behov, må se sig tilsidesat til fordel for andre mere velstillede kommuner! 😞

Lad os i stedet styrke ligheden i Danmark, og gøre op med den piv-skæve udligningsreform! 🙌
Jeg vælger velfærd! 🇩🇰 100

Vi har indbudt Kristine til et møde i SF Odsherred enten den 18. 11. eller den 13.12. Hun har svaret at hun kan begge dage.

Vi træffer derefter på et møde beslutning om, hvornår.

Medlemsmøder

SF Odsherred afholder ordinære partiforeningsmøder i det næste halve år efter følgende aftale:

21. 10. ; 18.11.; 13.12.; Alle møder i 2024.09.07.

1. møde i 2025:

13.01.

Hvis ikke andet er meddelt, så starter møderne kl. 19.00 og de afholdes på sundhedscentret i Nykøbing (Torbens kontor).

Bestyrelsesmedlemmer melder afbud til sekretær eller til formanden.

AM.

Mogens Møller har fået optaget nedenstående i det socialistiske blad Solidaritet. Denne redaktion har givet accept af, at han deler med bl.a. os.

Er der så dejligt ude på landet? Om regeringens landdistrikt udspil.

Der er gode ting i regeringens landdistrikt-udspil. Men de er ikke alle lige nemme at styre.

Først erhvervsdelen:

Det er en god ide, at regeringens forslag fokuserer på turisme, for Danmarks yderområder har helt åbenlyse kvaliteter i forhold til familieferie – og så er her ikke så varmt som i et Sydeuropa, der i stigende grad mærker den globale opvarmning.

Men turisme er sæsonarbejde, og mange af de medfølgende job er lavtlønnet sæsonarbejde med ringe overenskomstdækning. Det er oplagt at få gjort noget ved det, men regeringen nævner det ikke med et ord.

Et andet forhold er, at kystturisme er det største aktiv for udkantsområderne, men kystturister forventer rent badevand og mulighed for at fiske langs kysten. Udspillet nævner intet om et opgør med den fiskedød i de indre farvande, som den stadige kvælstof-forurening forårsager.

Mit bud er, at de kombinerede indtægter ved kystturismen og et revitaliseret kystfiskeri i de indre farvande tilsammen vil have større værdi end den landbrugsproduktion, der skal mindskes for at sikre forandringen. Det vil i hvert fald skabe flere job.

“Lokalt albuerum” eller miljømæssige katastrofer?

Der er også planer om at lempe muligheder for ændret brug af eksisterende bygninger og etablering af nye aktiviteter i områder tæt på kysten. Det skal ske ved at lempe planloven og skabe mulighed for ”mere lokalt albuerum.”

Tanken lyder i udgangspunktet sympatisk, men sporene skræmmer. Der er allerede nu i en del fattige kommuner alt for let spil for folk med penge til at etablere sig med både virksomheder og byggeri, der er meget langt fra planlovens intentioner og som i visse tilfælde er direkte miljømæssige katastrofer.

Her i Odsherred har vi for eksempel et bjerg et dæk, som et firma, der gerne ville lave olie, har efterladt. I Køge er der et jorddepot, hvor en vognmand er gået konkurs og har efterladt regningen til kommunen. Og så er der hele miseren med Nordic Waste i Randers.

Som minimum bør miljøtilsynet flyttes til regionerne, hvis der skal lempes på lovgivningen, og der bør stadig være strikse regler i de kystnære områder.

Forbedret kollektiv trafik koster penge

Så er der hele transport- og infrastrukturspørgsmålet. Der er en række tiltag i forbindelse med kollektiv trafik, som kan være meget fornuftige, men en forbedret kollektiv trafik koster penge, og det er penge, som de pågældende områder ikke har.

Indtil 1994 havde man det såkaldte vejkraterie, hvor kommunerne fik tilskud i forhold til længden af de veje, der var i en kommune. Det støttede især kommuner med en mindre og spredt befolkning.

Det kostede Stevns Kommune – hvor jeg sad i kommunalbestyrelsen dengang – 4 millioner kr. om året.

Odsherred kommune, hvor jeg bor i dag, har også meget vej og spredte bebyggelser og er mere end dobbelt så stor, som Stevns kommune var dengang, så med inflation ville beløbet i dag være mere end 15 millioner kr. om året. Det ville være fint at kunne bruge det på ekstra kollektiv trafik.

Det har været meget omtalt, at 17-årige skal have lov til at køre bil alene. Om det er en god ide, vil jeg lade andre – herunder Rådet for Større Færdselssikkerhed – om at vurdere, men om de unge vil stille bilen kl. 20, kan jeg godt have min tvivl om.

Der står ikke et ord om togtrafik, og det er bemærkelsesværdigt, for en opgradering af togene til el- eller batteritog kunne være en god og miljørigtig ide.

Kattegat-forbindelsen

Formand for Folketingets transportudvalg Rasmus Prehn (S) havde dagen efter udspillet en kronik i Politiken, hvor han prøvede at sælge Kattegat-forbindelsen som et projekt, der ville gavne landdistrikterne – hvilket mildt sagt er en noget letsindig omgang med virkeligheden.

Kattegat-forbindelsen er en miljømæssig katastrofe. Det vil tage mellem 600 og 800 år, før den CO₂, der udledes ved byggeriet, er sparet hjem, hvis den teknologiske udvikling fortsætter som hidtil. Prisen blev i 2015 estimeret til 125 mia. kr. Eftersom priserne ifølge Danmarks Statistik er steget med omtrent 20 procent siden da, svarer det i dag til 150 mia. kr.

Det er det samme som den samlede pris for de hidtil tre største infrastrukturprojekter i Danmarkshistorien – nemlig Storebælts-forbindelsen, Øresundsbroen og den estimerede pris på Femernforbindelsen.

Vejdirektoratet siger direkte i sin rapport for 2018 ”En fast Kattegatforbindelse kan ikke finansiere sig selv”.

Vejdirektoratet estimerer et støttebehov over de første 40 år på 42 milliarder kr. Dertil kommer et estimeret indtægtstab på ca. 2 milliarder kr. om året på Storebælts-forbindelsen.

Støttebehovet og indtægtstabet løber dermed op på 122 milliarder kr. over 40 år.

Og for landdistrikternes vedkommende gavner det dem ikke at forbinde landets to største byer uden om resten af landet.

En tur langs vej 225

Til sidst står der noget om styrket aktivitet i yderområderne – små skoler og små dagligvarebutikker. Det er svært at indvende noget imod, men det er et beskedent plaster på de katastrofer, struktur-reformen i 2007 forårsagede.

Et lille eksempel: Det er en lærerig oplevelse at køre ad vej 225, der går fra Nykøbing Sjælland til Slagelse. Det er nok det nærmeste, man kommer til en vestsjællandsk ringvej.

Den bugter sig fra Odsherred Kommune, kommer så til Kalundborg Kommune, så Holbæk Kommune, Kalundborg Kommune igen, så Sorø Kommune, Kalundborg Kommune igen, for endelig at slutte i Slagelse Kommune.

For det første er den et skoleeksempel på, hvad det betyder at være et udkantsområde.

Vejen er af mildt sagt svingende kvalitet. Der er en verden til forskel på den bedste del, der ligger rundt om Ruds Vedby, og på de mest besværlige dele, der dels ligger syd for Jyderup og dels omkring Ørslev nord for Slagelse.

For det andet er vejen et billede på de katastrofer, som kommunalreformen har medført.

Kalundborg kommune er blevet 4,6 gange større end før reformen, Holbæk kommune er blevet 3,6 gang større og Slagelse kommune er blevet 3 gange så stor som før kommunalreformen. Sådan er virkeligheden blevet.

Afstanden fra Ørslev i Kalundborg Kommune til Kalundborg er 45 kilometer. Det er ikke godt for lokaldemokratiet, hvis man i alt skal køre 90 kilometer for at deltage i et kommunalpolitisk møde.

Udspillet gør intet ved uligheden

Fire elementer, der ikke berøres, er kommunal udligning, sundhed, fattigdom og boligprisudviklingen.

Folk i landets fattigste landsdele betaler en væsentlig højere skat for en ringere service.

Et par eksempler:

Forskellen i kommuneskat på Lolland og Frederiksberg er omkring 4,5 procent, og forskellen mellem kommuneskatten på Odsherred og København er omkring 2,5 procent.

Da det skrå skatteloft skærer toppen af kommuneskatten for topskatteydere, har vi reelt et regressivt skattesystem i Danmark – en skat på fattigdom.

Der er heller ikke noget om ulighed i sundhed i regeringens oplæg.

Indbyggerne i 11 af 12 kommuner i Vest- og Sydsjælland har en forventet levetid på under 80 år. Der er kun 30 kommuner på landsplan, hvis indbyggeres liv er så korte. I 7 ud af 12 kommuner er mere end to tredjedele af lægerne lukket for tilgang.

Vest- og Sydsjælland har 41 procent flere hospitalsindlæggelser og 17 procent flere genindlæggelser end landsgennemsnittet.

Vest- og Sydsjællandske enlige forsørgere rammes ligeledes hårdere af kontanthjælpsloftet end gennemsnittet. En undersøgelse fra Ugebrevet A4 har vist, at samtlige kommuner i denne del af landet ligger i den halvdel af landets kommuner, hvor flest rammes af kontanthjælpsloftet.

Det viser noget om den reelle fattigdom i yderområderne – og det adresserer regeringens udspil heller ikke.

Boligsituationen og den skævvridning, boligmarkedet forårsager, bliver heller ikke nævnt, men den er massiv. Tilbage i 2019 lavede jeg et eksempel, der viser problemets omfang.

Udviklingen i ejendomspriser har gjort det til en markant bedre forretning at have bolig i København frem for i for eksempel Odsherred. I København steg en bolig på 90 m² fra 1 million kr. i 1999 til 3,45 millioner kr. i 2018. En stigning på 245 procent. I Odsherred steg den samme bolig fra 500.000 til 745.000 kr. i samme periode. En stigning på knap 50 procent.

Dette er om noget med til at skævvride landet, og når det end ikke bliver berørt i en landdistrikts-politik, kan man stille sig spørgsmålet, om de reelt er interesserede i at gøre noget – eller om det bare er et valgoplæg til kommunalvalget.

Om skribenten:

Mogens Stig Møller

Pensioneret folkeskolelærer og cand.mag. i historie fra RUC i 2017. Aktiv på venstrefløjens siden altid og medlem af SF siden 1988. Formand for SF Odsherred.

Fokus er SF Odsherreds åbne magasin. Det udkommer en gang i kvartalet, så det er ikke beregnet til den aktuelle debat, men mere som baggrund for den politiske udvikling.

Redaktionen står ikke til regnskab overfor partiforeningen, men efter hver udgave drøftes magasinet på et medlemsmøde. Fokus er åben for alle indlæg, som ikke strider mod presseloven.

Arbejdet med budget 2025 og overslagsår

Mette Feenstra

Gitte T Henriksen

Arne Mikkelsen

Vi har i SF Odsherred nedsat et budgetudvalg, som har til opgave at støtte Mette i den forestående budgetproces. Det udvalg består af ovenstående.

Grundlaget for SFs ageren i processen er naturligvis drøftelser i partiforeningen på medlemsmøderne, men efter sådanne skal der samles op, og den konkrete strategi skal lægges. Det er naturligvis Mette som vores byrådsmedlem, der samler op og kommer med forslagene overfor byrådet. Partiforeningen har besluttet, at lade budgetudvalget handle i forhold til de muligheder mv. der opstår i forhold til forhandlinger med andre grupper.

Der har været en 1. behandling af budgettet den 3. september. Grundlaget her var et administrativt forelæg, hvor man har tilpasset årets budget med tekniske ændringer og tilpasset pris og løn mv. Her oveni er der et ”borgmesterforslag”, der indeholder forslag til besparelser og til ændringer.

I det følgende skal jeg indsætte den tale Mette holdt. Ikke helt ordret, idet hun ekstemperede lidt, men den indeholder hendes hovedlinje.

Mette Feenstra:

For SF er det vores vigtigste formål at sikre den sociale balance i kommunen. Vi har øje for den nære velfærd, og vi vil kæmpe for gode dagtilbud, skoler og forhold for vores ældre, samt vores medarbejdere.

Vi har set hvordan det år for år er gået mere eller mindre skævt, og det har flere gange været nødvendigt at lave besparelser midt på året. Det mener vi ikke der er nogen der er tjent med. Vi mener derfor at vi er nødt til at se på muligheden for en skattestigning for at sikre den nære velfærd og vi vil gerne tage diskussionen som en del af forhandlingerne

Hvad vil vi

En af vores største udfordringer er rekruttering og fastholdelse af medarbejdere. Det samme gør sig gældende i hele landet, og derfor skal vi fortsat have stor fokus på og gøre os endnu bedre på dette område.

De 23 mio. afsat til hjemme -sygeplejen er dækkende for hvad administrationen mener der mangler næste år, men vi ønsker der skal lægges en langsigtet økonomiske planlægning, der forholder sig til den virkelighed vi kan se på ældreområdet. Planen skal være klar inden jul.

Vi foreslår derfor et 17.4 udvalg, som vi lige nu kalder langsigtet rekrutterings- og ledelsesudvalg. Udvalget skal arbejde med hvordan vi rekrutterer, hvor kan vi rekruttere, hvad kan vi gøre for at fastholde, hvordan hjælper vi vores ledere med at blive endnu bedre, hvordan sikrer vi det gode arbejdsmiljø - herunder også planen på ældreområdet. Udvalget mener vi, skal sammensættes af både politikere, administration, medarbejderrepræsentanter, faglige organisationer samt repræsentanter fra ungdomsuddannelsesområdet – især ZBC og NEG.

Normeringer på dagtilbudsområdet – vi mener fortsat det skal være på institutionsniveau, og at det skal være de reelle normeringer der ses på.

En af de ting vi er nødt til at være bedre til, er de forebyggende indsatser. SF mener derfor, at vi skal indføre træningsplatformen. Et redskab der på sigt kan skabe bedre balance mellem hjemmeplejens knappe ressourcer og borgernes behov.

Vi har i kommunen en klimaplan, og herunder også fokus på grøn energiudbygning. Som en del af budget 2025 har regeringen afsat midler til kommuner der igangsætter grønne energiinitiativer. De midler mener SF vi skal arbejde aktivt for at få del i som en del af arbejdet med klimaplanen. Det kan sammentænkes med indsatsen om energimærkning som vi også får midler til.

Vi vil se på muligheden for at oprette lommepegejob til unge mennesker under 18, og det skal ske med inspiration fra de kommuner som allerede i dag gør det med god succes. Oprettelsen skal ske i tæt samarbejde med erhvervslivet, og derigennem sikrer vores unge mennesker en tidlig positiv oplevelse med det at have et job.

Jeg vil her komme med et par kommentarer til borgmesterens forslag.

Overordnet er vi tilfredse med, at der er set på og tilgodeset nogle af de områder, som er mest udfordret. Det er godt at man i samarbejde med centrene har set på, hvad der reelt kommer til at mangle, og har taget udgangspunkt i de tal. Det har jeg efterspurgt hele vejen igennem, mens vi har snakket om dette budget.

Alligevel har vi, som jeg nævnte tidligere, et særligt øje på især ældreområdet. Dette område løfter kun budgettet med det der mangler i år, og de seneste års regnskaber har vist, at området overskrider budgettet gang på gang. Allerede nu er området udfordret, og der mangler 18

mio. i juni i år. Derfor skal vi have lagt en langsigtet plan for området, og taget højde for stigningen i antal ældre.

I de tekniske korrektioner er der lagt op til, at barselpuljen skal udvides. Den korrektion bliver i dette forslag ikke imødekommet. Hos SF frygter vi, at dette er en skjult besparelse, idet der stadig skal udbetales barselspenge, men nu bliver det de enkelte centre der skal finde pengene selv. Det kan risikere at ramme centrene skævt, og det kan skabe usikkerhed.

Der er også lagt op til administrative besparelser. Vi skal bestemt se alt igennem, men for SF er det vigtigt med gennemsigtighed om besparelsen, og vi vil derfor gerne vide, hvordan besparelsen på administrationen skal udmøntes, så det ikke bare bliver endnu en rammebesparelse.

Vi mener ikke der skal reduceres i BOK. Vores biblioteker er et samlingspunkt for mennesker i alle aldre og klasser. Det er og skal være et tilbud for alle. Vi mener i stedet der kunne spares på dyrevelfærdsadministrator og pasning i hjemmet.

I SF bakker vi op om, at der spares på nyttejob. Faktisk mener vi slet ikke, at der skal være nyttejob, folk skal i stedet have en afklaring og ikke fastholdes for længe i systemet. Derfor kan der spares endnu mere her, hvis vi nedlægger nyttejob.

SF mener også, at vi skal være nødsaget til at kigge nærmere på bufferpuljen, og se på, om de penge der bliver afsat her, vil være bedre brugt ude i centrene.

Der er stadig ikke kommet en afklaring med hensyn til Odsherreds Varme, og beløbet afsat her i borgmesterens budget er kun et estimat. Det tager vi derfor forbehold overfor, indtil vi kender det reelle beløb og konsekvenser.

SF har altid gået sagligt og konstruktivt til forhandlingerne om budgettet. Det har vi gjort i mange år, og det bliver også vores tilgang denne gang.

I foråret 2024 viste det sig, at vi endnu en gang var nødt til at spare, og der blev lagt op til rammebesparelser frem for mere strategiske besparelser. Det var ikke noget SF kunne se sig som en del af, vi prøvede at komme med et alternativt forslag som blev afvist. Vi så os derfor tvunget til at forlade budgettet.

Vi accepterer ved dette budget, at forudsætningen er den rammebesparelse som flertallet har besluttet uden SFs opbakning, for det er nu en gang en grundforudsætning for vores demokrati og det arbejder SF konstruktivt ud fra.

Forslag til byrådet.

Dette bilag er et oplæg til partiforeningens debat vedrørende budget 2025 og overslagsår. Partiforeningen har nikke positivt ja til holdningerne, og budgetgruppen arbejder videre med hvorledes det skal præsenteres for byrådet.

Slut med russisk roulette i styringen af ældreområdets økonomi

SF forslag til budget 2025: Ældreplejen – økonomi og rekruttering (Udkast 5.9.2024, GTH)

Økonomien på ældreområdet i Odsherred kommune er de senere år blevet voldsomt presset. Dette forår og sommer er resultatet af uigennemtænkte nedskæringer og manglende personale berettiget havnet på forsiden af medierne – en helt igennem utilfredsstillende situation med fx manglende personlig pleje, frokost ved 12 tiden og udeladt medicinering.

Selvom et flertal i foråret besluttede en mere retvisende og langsigtet budgettering, er der i borgmesterens budgetforslag for de kommende år ingen opfølgning herpå – ej heller på ældreområdet.

Situationen er den, at ældreudvalget i juni 2024 konstaterede, at udgifterne for 2024 er vokset - med yderligere 18 mio.kr. Af borgmesterens budgetudspil foreslås en merbevilling på 23 mio.kr. til området – også i 2025.

Men dermed er der jo kun gjort op med den kraftige udgiftsstigning som flere ældre – og mere plejekrævende ældre giver anledning til alene i år.

Går man tilbage i tid – ses at i 2022 og 2023 viste regnskabstallene for hele SÆP, at området begge årene har været underbudgetteret fra starten af. I 2022 med 22 mio.kr., mod 28 mio.kr. i 2023. Langt størsteparten vedrører ældreområdet.

Pengene er fundet i løbet af året – med uigennemtænkte besparelser og kassetræk – samtidig med, at ledere og medarbejdere har revet sig selv i håret for at få driften til at hænge sammen. Det ved vi alle nu ikke er lykkedes – og det bliver kun værre.

For de næste 10 år vil antallet af 80+ årige vokse markant i Odsherred, hvert eneste år. De bor her nemlig allerede, og det viser historien, at det bliver de ved med.

Det økonomiske løft, der er brug for, vil være i størrelsesordenen 25 mio.kr. – hvert år. Så det samlede budget om fx 4 år vil være steget med omkring 100 mio.kr. De penge kan vi ikke finde ved besparelser – med mindre der skæres dybt i alle andre områder.

Der er to veje at gå - én af dem er at satse på, at regeringen får øjnene op for, hvilke kolossale udfordringer kommunerne alle står med – Odsherred i særdeleshed. Og får givet os et langsigtet økonomisk løft, så vi kan planlægge indsatserne, målrette rekruttering, reducere sygefravær, teknologi, aftaler, organisering og meget andet.

En anden er - mens vi venter på, at dette måske sker – at få løftet økonomien efter en langsigtet sammenhængende plan fastlagt af hele byrådet. Men det er ikke muligt uden at tilføre betydelige midler.

SF foreslår med afsæt heri følgende til budget 2025 forhandlingerne:

Der nedsættes et hurtigt arbejdende tværpolitisk udvalg (ad hoc,/§17.stk.4) med en repræsentant fra alle partierne, som med inddragelse af alle relevante interessenter (nævn relevante), skaber et overblik over nødvendige økonomiske rammer og indsatser for genopretning og sikring af kvaliteten af velfærden på ældreområdet i fremtiden.

Med afsæt i befolkningsprognosen og de aktuelle gennemsnitlige omkostninger pr borger på ældre området (65-79, 80-89, 90+ år), opgøres årlige økonomiske udgiftsscenerier 10 år frem.

Indenrigsministeriets gennemsnitstal viser, at der er brug for yderligere 20-30 mio.kr. til ældreområdet i Odsherred i 2025 – derfor foreslås et samlet løft på 48 (23+25) mio.kr. i 2025.

Der finansieres via de ekstra 44 mio.kr. Odsherred Kommune har modtaget. Fremadrettet finansieres udgiftsstigningerne i nødvendigt omfang via skatten.

De økonomiske scenarier for perioden 2025-2034 præsenteres for udvalget senest december 2024. Udvalget udarbejder -med afsæt i dette fælles overblik - i foråret 2025 et forslag til en samlet ældre strategi - heri indtænkes de kommende lovændringer på sundhedsområdet, ældrereformen, rekruttering, lønpolitik, arbejdsmiljøindsatser mv.

Strategien genbesøges herefter hvert forår mhp tilpasning af nødvendig økonomi, ift evt. lovinitiativer, egne indsatser, rækkefølge mv.

(SF/vi laver et udkast til en vedlagt indsats liste, inden vi sender forslaget til partierne)

Økonomiforvaltningen har sekretariatsopgaven, og formanden for SÆP nedsættes som udvalgsformand. Forslaget behandles af Økonomiudvalg/Byråd i tilknytning til budget 2026. Der ydes ikke vederlag for arbejdet.

I tilknytning til de enkelte scenarier opgøres, hvilke skattestigninger der er nødvendige, såfremt hele den forventede udgiftsstigning skal finansieres heraf. Dette inkl. virkningen af regeringens nuværende sanktionsmekanismer på skatteområdet.

Der afsættes 500.000 kr. som engangsbeløb til ekstern bistand til de økonomiske beregninger.

En socialpolitisk status på handicap området nationalt og lokalt

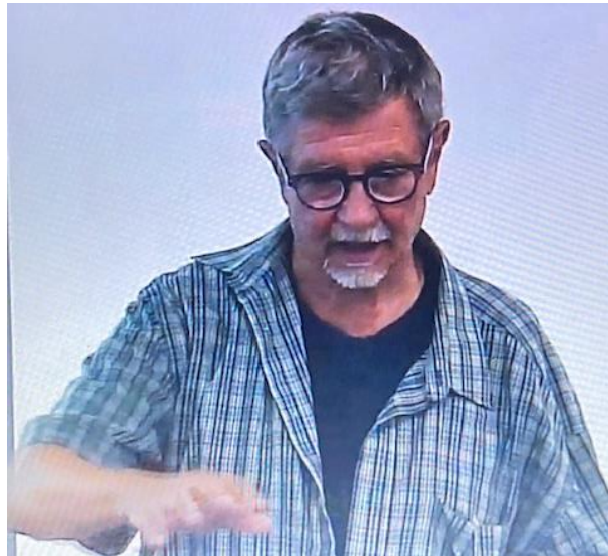
Askov august 2024.

Oplæg på Workshop som det sociale udvalg havde sat op.

Af Arne Mikkelsen.

I februar i år indgik regeringen en rammeaftale med LA, KF og RV om langsigtet og bæredygtig udvikling af handicap området.

SFs ordfører på området Charlotte Broman Møller har forinden forsøgt at få nogle drøftelser om de nye regler.

Historisk: I september 2022 indgik S – regeringen, Venstre, Radikale, EL, KF, Alt og SF en aftale om en 10 -års plan for psykiatrien og mental sundhed. Den skulle sætte rammen for nogle klare forbedringer. En del skulle realiseres her og nu. Parterne var enige om at disse første skridt ikke måtte stå alene.

Ifølge aftalen:

1. Opbygning af et let tilgængeligt tilbud i kommunerne til børn og unge i psykisk mistrivsel og med symptomer på psykisk lidelse.
2. Styrke indsatsen for mennesker med svære psykiske lidelser og her – og nu-kapacitetspakke til den regionale psykiatri.
3. Oplysnings og afstigmatiseringsindsatser.
4. Styrkede tværfaglige og evidensbaserede miljøer.
5. Bedre rammer for forskning i forebyggelse og behandling af psykiske lidelser.

Som der fremgår en progressiv ramme, der skulle udfyldes af fagfolk med kendskab til områderne.

Efter valget blev aftalen tilsyneladende lagt væk. Trods ihærdige forsøg, fik Charlotte ikke nogen reel drøftelse med ministeren på området – Pernille Rosenkrantz Theil.

Ifølge aftalen jf. punkt 4 skulle der nedsættes et bredt sammensat råd i sundhedsstyrelsen, som skulle rådgive og følge udviklingen og evt. korrigere indsatserne.

SVM-regeringen indsatte i stedet et såkaldt ekspertudvalg med professor Tranæs som formand og 8 andre akademikere uden praksiserfaring.

Tranæsudvalget er udkommet med en foreløbig og en endelig rapport i år. Deres mandat var, at forslag skal være udgiftsneutrale (læs besparende).

Udvalget har især problematiseret, at det såkaldte specialiserede socialområde har haft og har voldsomt stigende udgifter til handikappede.

Tranæsudvalget har i deres rapport, hvor alt er pakket ind i positive termer, fremlagt 19 konkrete forslag. Forslag der er indføjet i den ny rammeaftale, som blev indgået i maj mellem regeringen, LA, KF og RV.

SFs socialudvalg har i samarbejde med Charlotte drøftet forløb og rammeaftaler. Social – og boligministeren har holdt alt tæt på kroppen og været ret afvisende overfor Charlotte. Det har dog været klart, at SVMs oplæg ville være markante besparelser på handicap området.

Da vi så udkastet til en ny rammeaftale, blev vores rådgivning klart, at SF skulle stå udenfor den aftale, med mindre vi fik klare indrømmelser. En holdning Charlotte i forløbet har været helt enig i.

Jeg skal fremdrage nogle konkrete forhold i de 19 punkter som Tranæs kom med, og som danner grundlag for aftalen.

- a. De særlige botilbud efter Serviceloven, er udpeget som årsagen til det meste af stigningerne på området. De udgør 88 % af stigningerne på voksenområdet fra 2018 – 2022.

Området er steget fra 55,2 mia. kr til 59,7 mia. kr. i perioden. Altså steget 8 % på 4 år. = 4, 5 mia. kr.

Det modsvarer ca. stigningen i samfundets økonomi i øvrigt. Samtidig er der flere med konstaterede behov. Fra i 18 171.000 til 22 194.000 altså en stigning på 13, 5 %.

Altså i alt for børn og voksne et fald pr. person på 15.000 kr. i de 4 år.

Udvalget fik følgende meddelelse fra Charlotte.

”SF er i dag blevet smidt ud fra handicapforhandlingerne.

I meget lang tid har ministeren og regeringspartierne mødtes med parter i sammen om handicap. Men vi andre partier måtte ikke være med.

Pludselig vil ministeren ha, at SF, RV, KV og K skal sige ja til en stor aftale med 22 punkter og et lovforslag om mere magtanvendelse, hvor der lægges op til video overvågning, inde låsning og mere fysisk magt fra den ene dag til den anden.

Til aftalen fulgte der ingen økonomi med. Til gengæld forpligtiger aftaleparterne sig til at reducere i kommunerne før vi forbedrer området. Det giver ingen mening for os. Det er svært at reducere uden at kende forudsætningerne.”

Charlotte slutter sin redegørelse således: ”Det er ærgerligt (at vi står udenfor) fordi vi så gerne vil være med til at forbedre vilkårene for mennesker med handicap. Og vi ville også rette op på dumme regler, for meget bureaukrati og administration. Men hvis hele overskriften er yderligere nedskæringer på handicap området, så bliver det svært.”

- b. Krav om at Ankestyrelsen skal inddrage besparelsesmuligheder oftere, og det skal fremgå af loven. Et dialogforum bestående af KL, ministeriet og Ankestyrelsen skal udtale sig forud for Ankestyrelsens principafgørelser.
- c. Der skal gives bedre muligheder for at flytte personer uden samtykke, hvis en anden bolig skønnes mere hensigtsmæssig for dem.
- d. Om BPA (Borgerstyret personlig assistance) skal midler hertil målrettes hvor behovet er størst.
- e. Og så den lettere adgang til magtanvendelse overfor handikappede.

Reelt ser det ud til, at rammeaftalens udmøntning bliver overladt til KL og FM.

Den 22. maj havde en række handicap organisationer indkaldt til demonstration på Christiansborg slotsplads under parolen: Undskyld at vi er her – stadig!

Hele slotspladsen blev fyldt med borgere. Partier fra EL over Alt til SF mødte frem og markerede opbakning. Ud fra taler fremgik det klart, at organisationerne opfatter rammeaftalen mellem SVM og LA; KF og RV som oplæg til urimelige nedskæringer.

SF er altså ikke med i oplægget til en ændret handicaplov styret af SVM. Det på trods af, at vi har en klar interesse i at få forbedret forholdene.

Udvalget lægger op til en debat her om, hvorledes vi skal rådgive om SFs fremtidige ageren!

Lokalt er kommunerne pressede økonomisk og personalemæssigt. Den service vi mener, et velfærdssamfund skal kunne yde er under pres. De klare meldinger er, at kommunerne har svært ved at få balance i deres budgetter.

Samtidig ved vi, at Danmark nationaløkonomisk er bomstærk. Nok det stærkeste vi har oplevet.